

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

12 aprilie 2018*

„Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Produse cosmetice – Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 – Articolul 10 alineatul (2) – Evaluarea siguranței produsului cosmetic – Calificarea evaluatorului siguranței – Recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare – Discipline similare farmaciei, toxicologiei sau medicinei – Putere de apreciere a statelor membre”

În cauza C-13/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța), prin decizia din 16 decembrie 2016, primită de Curte la 12 ianuarie 2017, în procedura

Fédération des entreprises de la beauté

împotriva

Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes,

Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche,

Ministre de l'Économie et des Finances, fost Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din domnul C. G. Fernlund (raportor), președinte de cameră, și domnii S. Rodin și E. Regan, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: doamna V. Giacobbo-Peyronnel, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 19 octombrie 2017,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Fédération des entreprises de la beauté, de A. Bost și de M. Ragot, avocats;
- pentru guvernul francez, de D. Colas, de J. Traband, de B. Fodda și de E. de Moustier, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de O. Beynet și de P. Mihaylova, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: franceza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 14 decembrie 2017,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO 2009, L 342, p. 59).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Fédération des entreprises de la beauté (denumită în continuare „FEBEA”), pe de o parte, și ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes (ministrul afacerilor sociale, sănătății și drepturilor femeilor), ministre de l’Éducation nationale, de l’Enseignement supérieur et de la Recherche (ministrul educației naționale, învățământului superior și cercetării) și ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique (ministrului economiei, industriei și tehnologiei numerice), devenit ministre de l’Économie et des Finances (ministrul economiei și finanțelor), pe de altă parte, în legătură cu o acțiune având ca obiect anularea arrêté du 25 février 2015, relatif à la qualification professionnelle des évaluateurs de la sécurité des produits cosmétiques pour la santé humaine (Ordinul din 25 februarie 2015 privind calificarea profesională a evaluatorilor siguranței produselor cosmetice pentru sănătatea umană) (JORF din 17 martie 2015, p. 4941, denumit în continuare „Ordinul interministerial din 25 februarie 2015”).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Potrivit considerentului (4) al Regulamentului nr. 1223/2009, acesta „armonizează exhaustiv regulile în vigoare în Comunitate pentru a realiza o piață internă a produselor cosmetice, asigurând în același timp un nivel înalt de protecție a sănătății umane”.
- 4 Conform considerentului (19) al acestui regulament, informațiile care trebuie puse la dispoziția autorităților competente „ar trebui să includă în special un raport privind siguranța produsului cosmetic, care să demonstreze că a fost efectuată o evaluare a siguranței”.
- 5 Articolul 1 din regulamentul menționat, intitulat „Domeniu de aplicare și obiectiv”, prevede că acesta „stabilește reguli care trebuie să fie respectate de orice produs cosmetic pus la dispoziție pe piață, pentru a garanta funcționarea pieței interne și a asigura un nivel înalt de protecție a sănătății umane”.
- 6 Articolul 10 din același regulament, intitulat „Evaluarea siguranței”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Pentru a demonstra conformitatea produsului cosmetic cu dispozițiile articolului 3, înainte de a introduce un produs cosmetic pe piață, persoana responsabilă se asigură că produsul cosmetic a făcut obiectul unei evaluări a siguranței pe baza informațiilor relevante și că este elaborat un raport privind siguranța produsului cosmetic, în conformitate cu anexa I.

[...]

Comisia, în strânsă cooperare cu toate părțile interesate, adoptă ghiduri corespunzătoare pentru a da posibilitatea întreprinderilor, în special întreprinderilor mici și mijlocii, să respecte cerințele stabilite în anexa I. Ghidurile respective se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 32 alineatul (2).

(2) Evaluarea siguranței produsului cosmetic, astfel cum este stabilită în partea B a anexei I, este efectuată de către o persoană titulară a unei diplome sau a unei alte dovezi oficiale de calificare, acordată în urma absolvirii unui ciclu de formare universitară de învățământ teoretic și practic în domeniul farmaciei, toxicologiei, medicinei sau al unei discipline similare sau a unui ciclu de formare recunoscut de către un stat membru ca fiind echivalent.”

7 Anexa I la Regulamentul nr. 1223/2009, referitoare la „raportul privind siguranța produsului cosmetic”, prevede elementele pe care trebuie să le conțină, cel puțin, acest raport. În special, la punctul 4 din partea B, intitulată „Evaluarea siguranței produsului cosmetic”, se precizează că raportul menționat trebuie să conțină, în rubrica denumită „Calificarea evaluatorului și aprobarea părții B”, printre altele, „[d]ovada calificării persoanei responsabile de evaluarea siguranței”.

8 Acest regulament a fost încorporat în Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 (JO 1994, L 1, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 53, p. 4, denumit în continuare „Acordul privind SEE”) prin Decizia nr. 49/2013 a Comitetului mixt al SEE din 5 aprilie 2013 de modificare a anexei II (Reglementări tehnice, standarde, încercări și certificare) la Acordul privind SEE (JO 2013, L 231, p. 23).

9 Considerentul (5) al Deciziei de punere în aplicare 2013/674/UE a Comisiei din 25 noiembrie 2013 privind orientările vizând anexa I la Regulamentul nr. 1223/2009 (JO 2013, L 315, p. 82) enunță:

„Orientările ar trebui să ajute persoanele responsabile să își respecte obligațiile în materie de reglementare. Cu toate acestea, ele nu sunt menite să înlocuiască cunoștințele și expertiza evaluatorului calificat al siguranței, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009, care ar trebui să rămână singurul specialist autorizat să efectueze evaluarea siguranței unui produs cosmetic astfel cum se descrie în partea B din anexa I.”

10 Orientările vizând această anexă I sunt prezentate în anexa la această decizie de punere în aplicare (denumite în continuare „orientările”). Punctul 4.4 din acestea, intitulat „Calificările evaluatorului și aprobarea părții B”, prevede:

„Evaluatorul siguranței trebuie să fie un profesionist care să dețină cunoștințele și experiența necesare pentru a întocmi cu precizia necesară o evaluare a siguranței, astfel cum se indică în cerințele privind calificarea de la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009. Secțiunea respectivă din raportul privind siguranța produsului cosmetic are scopul de a garanta că această cerință este îndeplinită și că dovezile necesare sunt furnizate.

[...]

O persoană care a obținut calificările într-o țară terță poate acționa ca evaluator al siguranței în cazul în care a finalizat un «ciclu de formare recunoscut de către un stat membru ca fiind echivalent [unui ciclu de formare universitară de învățământ teoretic și practic în domeniul farmaciei, toxicologiei, medicinei sau al unei discipline similare]».

Se furnizează dovezi referitoare la calificările evaluatorului siguranței (și anume copie a diplomei și, dacă este necesar, dovada unui act echivalent), prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009.”

Dreptul francez

11 Potrivit articolului L. 5131-2 al treilea paragraf din code de la santé publique (Codul sănătății publice), astfel cum a fost modificat prin loi n° 2014-201 (Legea nr. 2014-201) din 24 februarie 2014 (JORF din 25 februarie 2014, p. 3250, textul nr. 4), „[e]valuatorii calificați ai siguranței trebuie să fie absolvenți ai

unui ciclu de formare universitară menționat la articolul 10 din Regulamentul [nr. 1223/2009] sau ai unui ciclu de formare echivalent care figurează pe o listă stabilită prin ordin al miniștrilor însărcinați cu sănătatea, cu industria și cu învățământul superior sau ai unui ciclu de formare recunoscut de către un stat membru al Uniunii Europene ca fiind echivalent”.

12 Ordinul interministerial din 25 februarie 2015 are ca obiect, potrivit preambulului său, definirea „unor cicluri de formare recunoscute ca fiind echivalente diplomelor de medic, de farmacist și de toxicolog necesare evaluatorilor siguranței produselor cosmetice pentru sănătatea umană”.

13 Potrivit articolului 1 din acest ordin, „[l]ista ciclurilor de formare recunoscute ca fiind echivalente ciclului de formare universitară prevăzut la articolul 10 din Regulamentul [nr. 1223/2009] și la articolul L. 5131-2 din code de la santé publique [(Codul sănătății publice), astfel cum a fost modificat prin loi n° 2014-201 (Legea nr. 2014-201),] este stabilită în anexă”.

14 Anexa la ordinul menționat stabilește lista diplomelor după cum urmează:

„1. Diploma franceză de stat de doctor veterinar, diploma de stat de veterinar sau una dintre diplomele, certificatele sau dovezile oficiale de calificare ca veterinar eliberate de celelalte state membre ale Uniunii Europene, de statele părți la Acordul [privind SEE] sau de Confederația Elvețiană.

2. Diploma națională franceză de doctorat sau una dintre diplomele, certificatele sau dovezile oficiale de calificare de nivel comparabil cu doctoratul francez eliberate de celelalte state membre ale Uniunii Europene, de statele părți la Acordul [privind SEE] sau de Confederația Elvețiană, care atestă efectuarea unor lucrări de cercetare în domeniul toxicologiei sau al ecotoxicologiei.

3. Diploma națională franceză de master sau una dintre diplomele, certificatele sau dovezile oficiale de calificare eliberate de celelalte state membre ale Uniunii Europene, de statele părți la Acordul [privind SEE] sau de Confederația Elvețiană recunoscute de statul care le eliberează ca fiind de nivel master (care conferă 120 de credite europene ECTS după o primă diplomă care conferă ea însăși 180 de credite ECTS).

Diploma, certificatul sau dovada oficială de calificare respectivă trebuie în plus să permită confirmarea validării a cel puțin 60 de credite europene ECTS în domeniul toxicologiei sau al ecotoxicologiei și în domeniul evaluării riscurilor.

4. Diploma de studii aprofundate (DEA) în domeniul toxicologiei sau al ecotoxicologiei.

5. Diploma de studii superioare specializate (DESS) în domeniul toxicologiei sau al ecotoxicologiei.”

15 Potrivit articolelor L. 613-3 și L. 613-4 din code de l'éducation (Codul educației), orice persoană poate „solicita validarea studiilor superioare pe care ea le-a efectuat inclusiv în străinătate” și o asemenea validare este „pronunțată de un juriu ai cărui membri sunt desemnați de către președintele universității sau de către conducătorul instituției de învățământ superior în funcție de natura validării solicitate”.

Litigiul principal și întrebările preliminare

16 FEBEA este o organizație profesională care regroupează mai mult de 300 de întreprinderi care intervin în sectorul cosmeticii.

- 17 La 4 septembrie 2015, această organizație a introdus, în fața Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța), instanța de trimitere, o acțiune având ca obiect anularea atât a Ordinului interministerial din 25 februarie 2015, cât și a deciziei ministrului afacerilor sociale, sănătății și drepturilor femeilor din 10 iulie 2015, care a respins recursul grațios pe care ea îl formulase împotriva acestui ordin.
- 18 În susținerea acțiunii sale în anulare, FEBEA a arătat printre altele că ordinul menționat încalcă articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009, pe de o parte, în măsura în care stabilește disciplinele considerate „similare” farmaciei, toxicologiei sau medicinei, incluzând printre acestea în special ecotoxicologia, deși regulamentul respectiv nu ar conferi o astfel de competență statelor membre, și, pe de altă parte, în măsura în care recunoaște echivalența unor cicluri de formare oferite în cadrul Uniunii, al Spațiului Economic European (SEE) sau al Confederației Elvețiene, deși recunoașterea echivalenței unor cicluri de formare prevăzută la această dispoziție nu ar putea viza decât diplome eliberate în state terțe.
- 19 Instanța de trimitere consideră că articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 încredințează statelor membre sarcina de a recunoaște ciclurile de formare pe care le consideră „echivalente” ciclurilor de formări universitare de învățământ teoretic și practic în domeniul farmaciei, al toxicologiei, al medicinei sau al unei „discipline similare”, pe care trebuie să le dețină orice evaluator al siguranței unui produs cosmetic.
- 20 Această instanță nu exclude că, chiar dacă noțiunea „ciclu de formare recunoscut ca fiind echivalent”, în sensul acestei dispoziții, ar privi doar ciclurile de formare oferite în state cărora nu li se aplică acest regulament, astfel cum susține FEBEA, punerea în aplicare deplină și completă a dispoziției menționate impune, pentru a permite recunoașterea echivalenței acestor cicluri de formare, să se precizeze în prealabil atât conținutul noțiunii „discipline similare”, în sensul aceleiași dispoziții, cât și nivelurile de calificare necesare pentru a îndeplini cerințele regulamentului respectiv.
- 21 Instanța menționată arată de asemenea că articolele L. 613-3 și L. 613-4 din code de l'éducation (Codul educației) permit recunoașterea echivalenței dintre o diplomă eliberată de o universitate sau de o instituție de învățământ superior stabilită în Franța și un ciclu de formare care nu este oferit într-un alt stat membru al Uniunii, într-un stat parte la SEE sau în Confederația Elvețiană.
- 22 În aceste condiții, Conseil d'État (Consiliul de Stat) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare pe care statele membre o pot efectua în temeiul [articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009] vizează doar ciclurile de formare oferite în statele terțe în raport cu Uniunea Europeană?
- 2) Dispozițiile [articolului 10 alineatul (2) din acest regulament] permit unui stat membru să stabilească discipline care pot fi considerate «similare» medicinei, farmaciei sau toxicologiei și niveluri de calificare corespunzătoare cerințelor regulamentului [menționat]?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare, potrivit cărora criteriile disciplinele pot fi considerate «similare» medicinei, farmaciei sau toxicologiei?”

Cu privire la întrebările preliminare

Observații introductive

- 23 Trebuie amintit că, potrivit considerentului (4) al Regulamentului nr. 1223/2009, acesta din urmă urmărește să armonizeze exhaustiv regulile în vigoare în Uniune pentru a realiza o piață internă a produselor cosmetice, asigurând în același timp un nivel înalt de protecție a sănătății umane. Articolul 1 din acest regulament stabilește în acest scop regulile care trebuie să fie respectate de orice produs cosmetic pus la dispoziție pe piața Uniunii. Prin urmare, un stat membru nu poate condiționa circulația produselor cosmetice de respectarea unor condiții suplimentare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 mai 1993, Comisia/Franța, C-246/91, EU:C:1993:174, punctul 7).
- 24 Pentru a asigura acest nivel înalt de protecție, orice produs cosmetic pus la dispoziție pe piața Uniunii trebuie să fie sigur pentru sănătatea umană, siguranța sa trebuie evaluată pe baza informațiilor relevante și un raport privind această siguranță trebuie să fie elaborat și inclus în dosarul cu informații despre produsul cosmetic (Hotărârea din 21 septembrie 2016, European Federation for Cosmetic Ingredients, C-592/14, EU:C:2016:703, punctul 33).
- 25 Rezultă din aceasta că orice punere la dispoziție pe piața Uniunii a unui produs cosmetic, precum și libera circulație a acestuia pe piața respectivă presupune că siguranța acestui produs pentru sănătatea umană a fost evaluată potrivit modalităților specifice definite de Regulamentul nr. 1223/2009.
- 26 În această privință, articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 precizează calificările necesare evaluatorului siguranței unor astfel de produse, arătând că acesta trebuie să fie titular al unei diplome sau al unei alte dovezi oficiale de calificare, acordată în urma absolvirii „unui ciclu de formare universitară de învățământ teoretic și practic în domeniul farmaciei, toxicologiei, medicinei sau al unei discipline similare” sau „a unui ciclu de formare recunoscut de către un stat membru ca fiind echivalent”. Punctul 4.4 din orientări adaugă că persoana menționată trebuie să fie un profesionist care să dețină cunoștințele și experiența necesare pentru a întocmi cu precizia necesară o evaluare a siguranței produselor cosmetice.
- 27 Deși Regulamentul nr. 1223/2009 nu conține nicio cerință cu privire la condițiile unei recunoașteri a echivalenței, în sensul acestui regulament, din cuprinsul punctului 4.4 din orientări reiese că persoana responsabilă trebuie să poată furniza dovezi referitoare la calificările evaluatorului siguranței și, dacă este necesar, dovezi referitoare la echivalența diplomei acestuia din urmă.
- 28 În speță, pentru a defini ciclurile de formare care trebuie considerate „recunoscute ca fiind echivalente” de Republica Franceză, în sensul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009, miniștrii în discuție în litigiul principal au adoptat Ordinul interministerial din 25 februarie 2015. Dovezile oficiale de calificare enumerate în acest ordin includ un anumit număr de diplome franceze, printre altele diplomele de veterinar și de studii de ecotoxicologie, precum și anumite dovezi oficiale de calificare similare eliberate de alte state membre.
- 29 Acesta este contextul în care trebuie să se examineze cele trei întrebări adresate.

Cu privire la prima întrebare

- 30 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 trebuie interpretat în sensul că recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare, prevăzută la această dispoziție, poate viza doar ciclurile de formare oferite în state terțe.

- 31 Din însuși modul de redactare a acestei dispoziții reiese că recunoașterea echivalenței de către un stat membru, în sensul respectivei dispoziții, trebuie să vizeze un ciclu de formare considerat echivalent unui ciclu de formare universitară de învățământ teoretic și practic absolvit fie în domeniul farmaciei, al toxicologiei sau al medicinei, fie într-o disciplină similară acestora din urmă.
- 32 Legiuitorul Uniunii a condiționat astfel recunoașterea echivalenței prevăzută la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 de cerințe referitoare, pe de o parte, la nivelul ciclului de formare vizat și, pe de altă parte, la categoria materiilor predate în cadrul acestor cicluri de formare.
- 33 Astfel cum a arătat avocatul general la punctul 31 din concluzii, această dispoziție, având în vedere modul său de redactare, permite să se țină seama nu numai de marea diversitate a ciclurilor de formare corespunzătoare care există deja, ci și de posibila evoluție ulterioară a acestora.
- 34 Pe de altă parte, trebuie să se constate că articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 nu conține nicio indicație cu privire la locul obținerii diplomelor sau a dovezilor oficiale de calificare, acordate în urma absolvirii ciclului de formare universitară de învățământ teoretic și practic sau a ciclului de formare recunoscut ca fiind echivalent acestuia.
- 35 Rezultă din aceasta că pot fi recunoscute ca fiind echivalente unui asemenea ciclu de formare universitară cicluri de formare oferite atât în state terțe, cât și în state membre.
- 36 Această interpretare nu poate fi repusă în discuție de argumentele invocate de FEBEA în această privință, indiferent dacă se referă la regimul Uniunii în materie de recunoaștere reciprocă a diplomelor obținute în cadrul Uniunii sau la punctul 4.4 din orientări, în măsura în care acest punct privește cicluri de formare oferite în state terțe.
- 37 Astfel, în primul rând, recunoașterea reciprocă a diplomelor obținute în cadrul Uniunii face, desigur, obiectul unei armonizări în temeiul articolului 53 TFUE. Cu toate acestea, chiar dacă doar recunoașterea diplomelor obținute în exteriorul Uniunii ar intra în competența statelor membre sau ar ține chiar de competența lor discreționară, această împrejurare ar fi lipsită de relevanță pentru interpretarea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009.
- 38 În această privință, trebuie amintit că recunoașterea reciprocă a diplomelor, a certificatelor și a celorlalte titluri oficiale de calificare prevăzută la articolul 53 TFUE, în special prin instituirea unui sistem care, ca urmare a armonizării regulilor și a criteriilor de recunoaștere, obligă statele membre să admită echivalența anumitor diplome, fără a putea impune persoanelor interesate respectarea unor condiții suplimentare, urmărește favorizarea liberei circulații a persoanelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 septembrie 2000, Hocsman, C-238/98, EU:C:2000:440, punctele 31-34).
- 39 Regulamentul nr. 1223/2009, la rândul său, nu are ca obiect să reglementeze recunoașterea diplomelor, pentru a favoriza libera circulație a persoanelor, ci să „stabile[ască] reguli care trebuie să fie respectate de orice produs cosmetic pus la dispoziție pe piață”, în cadrul liberei circulații a mărfurilor, astfel cum s-a amintit la punctul 23 din prezenta hotărâre.
- 40 Astfel, prin respectivul regulament, după cum reiese din considerentul (4) al acestuia, legiuitorul Uniunii a armonizat exhaustiv regulile în vigoare în Uniune pentru a realiza o piață internă a produselor cosmetice, asigurând în același timp un nivel înalt de protecție a sănătății umane. În acest scop, articolul 10 alineatul (2) din regulamentul menționat coroborat cu punctul 4.4 din orientări prevede că evaluatorul siguranței unui produs cosmetic trebuie să fie titular al unei calificări corespunzătoare și suficiente pentru a îndeplini această misiune, în vederea protejării pe deplin a sănătății umane. Astfel, un produs a cărui siguranță a fost evaluată de către o persoană care a finalizat unul dintre ciclurile de formare prevăzute la această dispoziție poate în principiu să fie vândut în mod liber în întreaga Uniune.

- 41 Având în vedere obiectivul său specific și limitat, recunoașterea echivalenței, în sensul dispoziției menționate, nu urmărește, așadar, să completeze sistemul de recunoaștere reciprocă a diplomelor obținute în cadrul Uniunii.
- 42 În al doilea rând, deși punctul 4.4 din orientări precizează că o persoană care a obținut calificările într-o țară terță poate acționa ca evaluator al siguranței în cazul în care a finalizat un ciclu de formare recunoscut de către un stat membru ca fiind echivalent unui ciclu de formare universitară de învățământ teoretic și practic în domeniul farmaciei, al toxicologiei, al medicinei sau al unei discipline similare acestora, respectiva împrejurare nu presupune, având în vedere însuși modul de redactare a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009, că pot fi recunoscute ca fiind echivalente cu ciclurile de formare universitară de referință, în sensul regulamentului respectiv, doar ciclurile de formare oferite în state terțe.
- 43 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că este necesar să se răspundă la prima întrebare că articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 trebuie interpretat în sensul că recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare, prevăzută la această dispoziție, poate viza alte cicluri de formare decât cele oferite în state terțe.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

- 44 Prin intermediul celei de a doua și al celei de a treia întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 trebuie interpretat în sensul că acesta conferă fiecărui stat membru competența de a stabili disciplinele susceptibile să fie considerate „similare” farmaciei, toxicologiei sau medicinei, precum și nivelurile de calificare care îndeplinesc cerințele acestui regulament și, în cazul unui răspuns afirmativ, care sunt criteriile potrivit cărora unele discipline pot fi considerate „similare”, în sensul acestei dispoziții.
- 45 Mai întâi, trebuie să se constate că noțiunea „disciplină similară” care figurează în dispoziția menționată nu este precizată în Regulamentul nr. 1223/2009.
- 46 Astfel, legiuitorul Uniunii a intenționat, pe de o parte, păstrarea unei marje de manevră pentru statele membre în scopul de a asigura că este permis să se țină seama de marea diversitate a ciclurilor de formare corespunzătoare existente, precum și de posibilitatea evoluției lor și, pe de altă parte, încadrarea acestei marje de manevră prin prevederea faptului că sunt susceptibile să fie reținute doar ciclurile de formare efectuate în cadrul disciplinelor care prezintă un raport de similaritate cu farmacia, cu toxicologia și cu medicina.
- 47 Rezultă din aceasta că, în scopul punerii în aplicare a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009, trebuie să fie acordată fiecărui stat membru o anumită marjă de apreciere pentru a stabili, pe propria răspundere, atât discipline similare, cât și nivelul de calificare necesar, cu condiția ca acesta să respecte dispozițiile și obiectivele respectivului regulament, în special obiectivul de protecție a sănătății umane.
- 48 În această privință, trebuie să se constate că, pentru a putea asigura un nivel înalt de protecție a sănătății umane, evaluarea siguranței produsului cosmetic trebuie efectuată numai de către persoane care sunt în măsură să facă dovada că posedă competențe indispensabile pentru a garanta acest lucru. Astfel, statele membre nu pot să recunoască, fără a depăși limitele marjei de apreciere de care dispun în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009, cicluri de formare care nu oferă aceleași tipuri de calificări relevante ca ciclurile de formare corespunzătoare din domeniul farmaciei, al toxicologiei sau al medicinei.

- 49 În special, din modul de redactare a acestei dispoziții reiese că calificările necesare evaluatorului siguranței trebuie să fie obținute în cadrul unui învățământ teoretic însoțit de o punere în aplicare practică.
- 50 În ceea ce privește în mod specific aspectul dacă o disciplină poate fi considerată „similară” farmaciei, toxicologiei sau medicinei, trebuie să se constate, astfel cum a arătat avocatul general la punctele 65 și 66 din concluzii, pe de o parte, că statele membre trebuie să verifice prezența unui trunchi comun de cunoștințe științifice care sunt indispensabile în scopul evaluării siguranței produselor cosmetice la cel mai înalt nivel de certitudine posibil, nu numai în ceea ce privește ingredientele care le alcătuiesc pe acestea din urmă, ci și în ceea ce privește produsul finit, și, pe de altă parte, că obiectivul care constă în a garanta un nivel înalt de protecție a sănătății umane nu poate fi atins pe deplin decât dacă acest trunchi comun acoperă în același timp cunoștințe referitoare la ființa umană și la patologiiile sale și cunoștințe referitoare la substanțele utilizate la fabricarea produselor cosmetice și la proprietățile lor fizice și chimice.
- 51 Astfel, având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la a doua și la a treia întrebare că articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 trebuie interpretat în sensul că acesta conferă fiecărui stat membru competența de a stabili discipline „similare” farmaciei, toxicologiei sau medicinei, precum și niveluri de calificare care îndeplinesc cerințele acestui regulament, cu condiția să respecte obiectivele stabilite de regulamentul menționat care constau în special în garantarea faptului că evaluatorul siguranței produselor cosmetice dispune de o calificare care să îi permită asigurarea unui nivel înalt de protecție a sănătății umane.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 52 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară:

- 1) Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice trebuie interpretat în sensul că recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare, prevăzută la această dispoziție, poate viza alte cicluri de formare decât cele oferite în state terțe.**
- 2) Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 trebuie interpretat în sensul că acesta conferă fiecărui stat membru competența de a stabili discipline „similare” farmaciei, toxicologiei sau medicinei, precum și niveluri de calificare care îndeplinesc cerințele acestui regulament, cu condiția să respecte obiectivele stabilite de regulamentul menționat care constau în special în garantarea faptului că evaluatorul siguranței produselor cosmetice dispune de o calificare care să îi permită asigurarea unui nivel înalt de protecție a sănătății umane.**

Semnături